

Jill jagar jämvikt

Jill Johnson föll pladask – för sig själv.

Hon kände sig skitsnygg. Framgångsrik.

Ville inte sluta spegla sig i rampljuset.

I dag kan hon skratta åt självförälskelsen.

Nu längtar hon efter tomheten och ångesten. Och har bestämt sig för att möta sina rädslor.

– Den här gången vill jag bjuda på allt. Gör jag det dåligt så blir det ju bara jätteroligt, säger countrystjärnan.

Text: **Magda Gad** Foto: **Maria Östlin**
Hår: **Rick Ljung** Make up: **Anna Frid**

bak kroppen i en båge och höjer armarna i luften. Stadshuset tronar bakom henne. Det fattas bara ett segertjut.

Länge har countrystjärnan beskrivit sig som en vanlig tjej, nästan lite för tråkig för att ha något att skriva låtar om, men nu berättar hon att nyckelordet i hennes liv är utmaning. Utmaning, utmaning, utmaning. Attityden är: Skräm mig! Och mantrat: Vad är det värsta som kan hända?

Jag säger att det låter som att hon har gått i terapi.

– Ja, det kanske jag har ..., börjar hon med en röst som sjuder av integritet.

Sedan kommer det ett ”men”.

– Men att leva är terapi. Jag har många år och erfarenheter bakom mig, fortsätter hon.

Hela tiden håller hon fast mina ögon. Jag tittar in i hennes hasselnötsbruna – så bestämda, samtidigt så ömsinta, hemlighetsfulla.

Hon verkar varken vara speciellt vanlig eller tråkig, tänker jag.

Egentligen ville Jill Johnson, i dag en av Sveriges mest folkkära artister, bli polis. Hon växte upp med en överdos av trygghet, uppmuntran och kärlek. Hennes föräldrar hade i sin ungdom stuckit iväg och rest jorden runt – pappa som sjökaptan, mamma som telegrafist. Jill kom först av de tre barnen och de stadgade sig i Ängelholm, i en medelklassvilla nära havet.

– När jag ser tillbaka inser jag att min barndom var otroligt privilegierad. Jag minns mina första levnadsår som väldigt sociala. Jag var en unge som gillade människor och kröp upp i knät på vem som helst. Kanske kom jag på att om jag skrattade lite så fick jag bekräftelse.

Hon fick tidigt cykla ensam till vännerna. Charmen var hennes inträdesbiljett till alla kompisgäng. Hon kände sig glad, fri.

Det är aldrig någon tvekan om vad hon vill, Jill Johnson.

– Nej, jag behöver ingen jacka, nu gör vi det vi ska göra, fräser hon som en katt på hett plåttak.

Fast taket på Waterfront hotel är ilande kallt. De futuristiska stålstängerna pekar i ett virrvarr mot den grå himlen. Oberörda av nordanvinden som bråkar i Jills hår.

”I’m limited edition”, står det på hennes vita T-shirt.

En varningsskylt lyser gult mot ett par svarta luckor i taket. Det är förbjudet att beträda dem. Men det skulle ju bli en bra bild, konstaterar fotografen, varvid Jill Johnson sätter upp en stilettklack. Och sedan en stilettklack till.

Nu står hon på luckorna som ser ut att kunna öppna sig och svälja henne. Det vibrerar i både Jill och plåten. Lugnt går hon upp på stövletternas täspetsar, böjer

Fakta

Namn: Jill Anna Maria Werner Johnson.

Ålder: 40.

Yrke: Sångerska och låtskrivare.

Bor: Hus i Fristad, lägenhet på Kreta.

Familj: Gift med Håkan Werner. Döttrarna Havanna, 9, Bonnie Lee, 4, och bonusdottern Felicia, 24.

Bakgrund: Släppte första albumet Sugartree 1996. Vann schlagerfestivalen 1998 med Kärleken är, kom fyra 2003 med Crazy in love.

Aktuell: Med krogshowen Jill på Hamburger Börs, premiär 23 januari.

” Det var utvecklande att uppleva *smärtan*

– Det är det som har lagt grunden till att jag är en jordnära person. Men det betyder inte att jag aldrig är osäker, för det är jag ofta.

När känner du dig osäker?

– När jag har varit tydlig mot någon och det kanske blev för rakt. När jag möter någon som jag ser upp till. När jag vaknar på morgonen och känner mig ful. Eller när jag träffar folk ofixad, fast jag försöker tänka att det inte är hela världen om jag är omejkad och trött och inte ser klatschig ut.

Förhållningsreglerna inför den här intervjun var att den inte skulle ske i offentlig miljö. När vi går genom hotellet skyddar Jill Johnson sig bakom mörka glasögon. Samtalet klarar vi av i ett privat rum.

Som artist är hon alltid tillgänglig för sina fans. Men hon behöver även få kliva ur den rollen. Få markera att nu är det egen tid.

– Jag ska inte förneka att jag fortfarande gillar bekräftelsen som följer med att vara känd. Samtidigt vill jag bagatellisera mitt kändisskap. Jag är en småbarnsmamma som lämnar på dagis och går runt i mjukisbrallor som alla andra.

Kanske är det därför som hon trycker på att hon är en girl next door. För att hålla kvar det privata. Få vara bara Jill – hon som står med båda fötterna på jorden.

En gång tappade hon det. Fotfästet. Det var 2007. Hon var på turné. Och blev förälskad.

– När man turnerar är man

skitsnygg varje dag. Man får hjälp med hår och smink, hinner inte äta alla måltider och går ner i vikt. Den gången ville jag inte släppa det där. Jag sålde slut på varenda biljett, musiken jag skrev höll och allt var superlativ. Jag föll pladask för mig själv.

Hon ler så att erfarenhetens linjer ritar en karta i ansiktet.

– Nu kan jag skratta åt det. Jag ser det inte som en tung livskris. Alla som har varit på en bröllopsresa eller konferens vet att det kommer en tomhet efter något intensivt. I dag kan jag längta efter just det, att bara känna ångest.

Varför då?

– För att man kan landa i det.

När Jill förlorade sig själv hittade hon tillbaka på motorcykeln. ”Farligt och fel och inte alls jag”, infliktar hon som alltid vill vara vanlig – men som glittrar när hon berättar om farten, vinden, friheten.

När hon klev av sadeln var hon glad för att hon levde. Sedan skrev hon sin bästa platta någonsin på bara två veckor.

– Det var utvecklande att uppleva smärtan. Jag lärde mig också att jag måste tagga ner. Och att min familj är viktig för mig. Jag svek min egen bild av vad en familj ska vara.

Det var i barndomshemmets öppna armar som hon upptäckte musiken. Dolly Parton, Taube, Abba, Boney M. Men på roliga timmen i skolan var det bara Carola som gällde. Varje fredag.

Då satte Jill på en liten bandspelar och stod och sjöng inför sina klasskompisar.

– Med stolthet! Ungar alltså, helt ogenerade, flinar hon.

– Men har man fått den gåvan så tapper det till om man inte får hålla på. Jag har aldrig funderat på att inte hålla på med musik, då skulle jag dö.

Hon var tidigt med i talangtävlingar och en gång vann hon något som var större än högsta vinsten – hon tävlade i Höganäs och kompades av ett countryband, som efteråt frågade om hon ville turnera med dem.

Man kan tycka att det borde ha fallit på sin egen orimlighet. Jill var bara 14 år. Men föräldrarna, som själva åkt ut i världen tidigt, lät henne flyga fritt.

– Jag är så glad för det, för jag lärde mig så mycket. Men jag skulle själv aldrig släppa iväg någon av mina döttrar! Det är andra tider nu, slår hon fast.

Jill Johnson har två flickor tillsammans med sin man Håkan Werner, som är musiker. Innan hon träffade honom jobbade hon som ordningsvakt på en krog i Båstad, som arrestvakt och i butik. Samtidigt hade hon sina gig, tjänade pengar och hade roligt.

– Jag hade inga pretentioner, jag kunde ställt mig och jobbat på Burger King. Det som lockade var polisyrket, då skulle jag få ha

uniform och träffa folk. Jag tycker om att möta alla typer, från alla samhällsskikt. Det är få människor som jag inte klarar av. Jag tror fortfarande att jag skulle bli en fantastisk polis!

Men hjärtat drog iväg med henne. Hon åkte upp till Borås för att träffa Håkan – och flyttade in på första dejten. Där fick hon ett vikariat som socialsekreterare. Samtidigt fortsatte hon med musiken. Hon ville inte bli känd, men lockades av scenen.

Ett år senare vann hon Melodifestivalen.

En vanlig tjej som blev ovanlig. Som sjöng om vardagen, det finaste som finns, eftersom den är något vi alla har.

Ett och ett halvt decennium efter genombrottet är Jill Johnson etablerad som countrys drottning i Skandinavien. Hon har gjort resor till Nashville, haft egna tv-program, gjort duetter med världskändisar, sålt platina och uppfyllt sin dröm om att bli en singer-songwriter.

Det var när hon insåg det som frågan dök upp: Hur går man vidare när man har gjort allt?

– Det som går att göra inom min genre, det har jag gjort, och det säger jag med ödmjukhet. Nu känner jag att det är dags att lämna tryggheten. Att göra det jag inte kan. Att göra det jag är rädd för. Därför bestämde jag mig för att göra krogshow. Det är något som inte förväntas av mig.

RUSTAD & REDO.
Sveriges countrydrottning vill nu lämna sin trygghetszon. ”Det är dags att göra det jag inte kan, att göra det jag är rädd för”.

4x senast...

... jag var rädd: "Nyss när jag skulle rita självporträtt."

... jag jobbade för mycket: "I dag."

... jag var stolt: "Det är jag hela tiden över barnen."

... jag kände mig misslyckad: "När jag gjorde mitt tv-program i Nashville och var borta från mina barn i 24 dagar."

Tre favoritlåtar

1. *Desperado* av Eagles.

2. *That's life* av Frank Sinatra.

3. *Born to run* av Bruce Springsteen.

Självporträttet

” Nej, gud vad jobbigt! Nu blir jag rädd och osäker.”

Hon lägger betoningen på "mig". På samma sätt som hon hävdar att det inte är hennes grej att åka motorcykel eller att vara en djup person med spännande kriser bakom sig.

Nu ska hon draperas i Lars Wallins klänningar och stråla på Hamburger börs. Och den här gången tänker hon bjuda på allt. Lika ogenerat som när hon sjöng till Carola i skolan.

– Jag ska dansa, showa och gå ut-anför min genre i vissa nummer. Jag kommer hålla ett par roliga monologer och våga vara väldigt personlig. Vad är det värsta som kan hända? Gör jag det dåligt så blir det ju bara jätteroligt!

Du låter väldigt grundad och trygg.

Älskar du dig själv i dag?

– Ja, det gör jag. På ett bra sätt. Jag har inte varit på något ställe i livet där jag har tyckt om mig själv mer än nu.

Hon slår fast det lika självsäkert som allt annat. Det är först när hon sätter på sig de mörka brillorna och ska skynda iväg till nästa intervju som hon blir tveksam. Jag har ställt en fråga som fått henne att stanna upp.

– Hur det påverkar mig att jag hela tiden är igång? Jag har faktiskt en dröm och det är att en dag sätta mig ner i en soffa och bara vara. Men det finns inte. Jag brukar säga att det är farligt att lägga sig ner för då kan man somna. Ändå är jag allvarlig i att jag verkligen önskar att jag kunde göra mindre, men när jag har varit ledig länge och famnen är full av barn och familjeliv – då längtar jag ut. Jag står upp för mitt kall och gör allt för att barnen ska förstå att det här är ett jobb, inte ett svek.

Men vad är det värsta som kan hända om du slår dig ner i den där soffan?

– Haha – gör jag det dåligt så blir det ju bara jättetråkigt! □

Till sist tänker Magda:

Om jag ska sammanfatta Jill Johnson i ett ord så blir det styrka. Styrka att sätta gränser. Styrka att våga tänja på gränserna. Styrka att erkänna att hon behöver skydda sig för att hon egentligen har lika många svagheter som alla andra.

”
Jag önskar
verkligen att
jag kunde göra
mindre”

BALANS I LIVET.
*Jill Johnson när en
dröm om att någon
dag bli en soffpotatis.*

••• Test i SvD - april 2013
Högsta betyg

**Beauvignac Viognier
2012**

Rikt fruktigt med mogna
honungs- och aprikostoner.
Bra rik kryddstram syrlig frukt.
Gott till kryddiga fiskrätter och
asiatiskt.

Båda vinerna har
vunnit guld vid
Concours Général
Agricole

Beauvignac Viognier

Finns i butik

Art nr: 2152-01
750 ml
12,5 % vol
75 kr

triplusvin.se

Båda vinerna har
vunnit guld vid
Concours Général
Agricole

Beauvignac Chardonnay

Finns i
Systembolagets
beställnings-
sortiment

Best nr: 79372-01
750 ml
13,5 % vol
85 kr

Alkohol är beroendeframkallande